

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku XIV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Edyta Sokołowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Dariusz Kuczyński

przy udziale Prokuratora: Moniki Stefanowskiej

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2015 roku, 13 października 2015 roku i 26 listopada 2015 roku sprawy

D. M.

syna J. i U. z d. F.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 listopada 2014r w miejscowości J., w pociągu relacji G.-S., wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze netto 496,14 grama oraz znaczną ilość środka odurzającego w postaci haszyszu o wadze 96,71 grama, które przyjął w dniu 26 listopada 2014r w M. od nieustalonej w sprawie osoby w celu późniejszego przekazania ich w S. innej nieustalonej w sprawie osobie w zamian za uzyskanie korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 1000 zł, czym uczestniczył w obrocie znacznej ilości wyżej opisanej substancji psychotropowej i środka odurzającego

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

1. uznaje oskarżonego **D. M.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii, i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk w brzmieniu obowiązującym sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustawy (Dz.U z 2015r poz. 396) w zw. z art. 4 § 1 kk skazuje oskarżonego na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;
2. na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustawy (Dz.U z 2015r poz. 396) w zw. z art. 4 § 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby 5 (pięciu) lat;
3. na podstawie art. 73 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustawy (Dz.U z 2015r poz. 396) w zw. z art. 4 § 1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;
4. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/783/14 poz. 1-6 k. 44 akt,

5. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt XIV K 176/15

UZASADNIENIE

- STOSOWNIE DO TREŚCI ART. 423 § 1a K.P.K. i ART. 424 § 3 KPK UZASADNIENIE OGRANICZONO DO CZĘŚCI WYROKU DOTYCZĄCEJ OSKARŻONEGO T. P. W ZAKRESIE ROZSTRZYGNIĘCIA O KARZE I O INNYCH KONSEKWENCJACH PRAWNYCH CZYNU

UZASADNIENIE

D. M. ma 25 lat, jest kawalerem, nie posiada dzieci, nie ma wyuczonego zawodu, jest zarejestrowany jako bezrobotny, bez prawa do zasiłku, od 9.07.2015r pobiera stypendium szkoleniowe w wysokości do 1000 zł miesięcznie, z uwagi na udział w kursie spawacza. Nie posiada żadnych innych dochodów ani wartościowego majątku. Nie był do tej pory leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Oskarżony był uprzednio karany (karta karna z 1.07.2015r k. 126 akt) za przestępstwa z art. 157 § 1 kk i art. 245 kk na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy, w tym przede wszystkim wyjaśnienia samego oskarżonego i zeznania przesłuchanych w sprawie świadków- funkcjonariuszy Policji, skonfrontowane z treścią zgromadzonej w aktach dokumentacji w postaci protokołów zatrzymania, użycia testerów narkotykowych, opinii z zakresu badań chemicznych, przekonały o zasadności postawionego D. M. zarzutu.

Wskazać w tym miejscu należy, iż do istoty przestępstwa z art. 56 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii należy takie zachowanie sprawcze, jak wprowadzenie do obrotu środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, albo uczestniczenie w takim obrocie, wbrew przepisom tej ustawy, czyli nielegalnie. Przez wprowadzenie do obrotu uważa się zaś udostępnienie ich odpłatnie lub nieodpłatnie osobie trzeciej, nie będącej konsumentem – przy czym podkreślić należy, iż jest to definicja legalna tego zwrotu, zawarta w art. 4 pkt 34 cyt. ustawy. Uczestniczenie w obrocie polega zaś na przyjęciu odpłatnie bądź nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej przez osobę nie będącą konsumentem w celu późniejszego ich przekazania innej osobie, która też nie jest konsumentem.

Należy przy tym wskazać, iż uczestniczeniem takim jest zachowanie każdego, kto ma odegrać nawet niewielką rolę w procesie wprowadzania do obrotu środków odurzających lub substancji psychotropowych. (vide: wyrok SA w Krakowie z dnia 18.10.2012r II AKa 163/12)

W tym miejscu wskazać należy, iż oczywistym jest, iż przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii łączy się nierozdzielnie z występkiem z art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, polegającym na posiadaniu środków odurzających lub substancji psychotropowych. Logicznym jest bowiem, iż uczestniczenie w obrocie, polegające na przyjęciu narkotyków w celu ich późniejszego przekazania, nie jest możliwe bez ich posiadania. Posiadanie jest wówczas czynnością współukaraną.

W odniesieniu do występkę z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (podobnie jak w odniesieniu do występkę z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii) za znaczną ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych w rozumieniu tej ustawy uważa się taką ich ilość, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych. (vide : wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.09.2009r I KZP 10/09, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23.01.2015r II AKa 259/14)

W tym stanie rzeczy, mając powyższe na uwadze, oczywistym jest, iż oskarżony D. M. , decydując się odpłatnie (za obietnicę zapłaty kwoty 1000 zł) przyjąć narkotyki od jednej nieustalonej osoby, w celu przekazania jej innej nieustalonej osobie, uczestniczył w obrocie amfetaminy i haszyszu. Jego rola, choć ograniczona do jednorazowej czynności pośredniczenia w przekazaniu narkotyków, była od początku do końca jasno określona. Swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona występku z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Oceniając zaś czyn oskarżonego pod kątem dyspozycji art. 4 § 1 k.k., w związku ze zmianami w tym zakresie wprowadzonymi w kodeksie karnym od dnia 1 lipca 2015 roku ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r., poz. 396), zwłaszcza pod kątem zasad regulujących warunkowe zawieszenie wykonania kary, w szczególności regulacji z art. 69 § 1 kk, to ustawa obowiązująca w czasie popełnienia tego przestępstwa jest dla niego względniejsza, z tego względu do oceny prawnokarnej tego czynu należy stosować ustawę w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r.

Przede wszystkim wskazać należy, iż obecne brzmienie art. 69 § 1 kk pozwala na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nie przekraczającej roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia dla niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Z uwagi na fakt, iż oskarżony w chwili popełnienia czynu był osobą uprzednio skazaną na karę pozbawienia wolności, zaś wymierzona mu za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii kara pozbawienia wolności przekracza rok, w obliczu nowej regulacji, nie byłoby możliwości skorzystania przez oskarżonego z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Na zastosowanie wobec niego tej instytucji pozwalało jednak brzmienie art. 69 § 1 kk , obowiązujące przed 1.07.2015r, gdyż w świetle ówczesnej regulacji , możliwe było warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, jeżeli orzeczona była w wymiarze nie przekraczającym dwóch lat. Nadto ówczesne brzmienie nie uzależniało możliwości skorzystania z art. 69 § 1 kk od uprzedniego skazania na karę pozbawienia wolności.

Mając na uwadze, powyższe Sąd uznał oskarżonego D. M. za winnego tego, że dniu 26 listopada 2014r w miejscowości J., w pociągu relacji G.-S., wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze netto 496,14 grama oraz znaczną ilość środka odurzającego w postaci haszyszu o wadze 96,71 grama , które przyjął w dniu 26 listopada 2014r w M. od nieustalonej w sprawie osoby w celu późniejszego przekazania ich w S. innej nieustalonej w sprawie osobie w zamian za uzyskanie korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 1000 zł, czym uczestniczył w obrocie znacznej ilości wyżej opisanej substancji psychotropowej i środka odurzającego tj. występku z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii .

Przystępując do wymiaru kary Sąd potraktował jako okoliczności obciążające wobec oskarżonego D. M.: wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu przez niego popełnionego, jak i wysoki stopień jego winy oraz uprzednią karalność oskarżonego.

Niewątpliwie, czyn którego dopuścił się oskarżony jest poważnym przestępstwem, wysoce społecznie szkodliwym, i nie może on być bagatelizowany. Powszechnie wiadomym jest, iż środki odurzające szybko uzależniają i powodują ogromne spustoszenie w organizmie człowieka , wywołując jednocześnie negatywne skutki nie tylko dla zdrowia osoby uzależnionej lecz także dla funkcjonowania jej rodziny. Nadto wskazać należy, iż każde – nawet symboliczne zachowanie, które wiąże się z posiadaniem , czy też uczestniczeniem w obrocie środkami odurzającymi czy substancjami psychotropowymi, przyczynia się do ciągłego rozwoju nielegalnego handlu narkotykami .

Wysoki też jest stopień zawinienia oskarżonego, który z pobudek materialnych zdecydował się na przestępcze działanie. Należy jednakże podkreślić, że zarówno postępowanie przygotowawcze jak też sądowe, nie pozwoliło na

ustalenie, by zachowanie oskarżonego stanowiło długotrwały proceder. Mając na uwadze, iż oskarżony nie był uprzednio karany za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, oraz w obliczu złożonych przez niego wyjaśnień, Sąd uznał jego zachowanie za incydentalne, spowodowane trudną sytuacją materialną i chęcią szybkiego zarobku.

Właściwości i warunki osobiste, wskazują, iż nie jest on osobą głęboko zdemoralizowaną. Jak wynika z dokumentów załączonych do akt, oskarżony jest młodym człowiekiem, który próbuje ustabilizować swoje życie. Świadczy o tym fakt, iż podejmuje działania mające na celu zdobycie zawodu i w konsekwencji znalezienie pracy - uczęszcza na kurs spawacza, za co otrzymuje stypendium szkoleniowe.

Z uwagi na powyższe okoliczności, Sąd uznając oskarżonego za winnego przypisanego mu czynu z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, skazał go na tej podstawie w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych.

Sąd na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby 5 (pięciu) lat uznając, iż, w obliczu wskazanych powyżej okoliczności, istnieje realna szansa na to, że oskarżony nie popełni więcej przestępstwa. Zdaniem Sądu pięcioletni (maksymalny) okres próby służyć będzie weryfikacji trafności postawionej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Nadto w celu wzmocnienia nadzoru związanego z okresem próby- zwłaszcza z uwagi na jego młody wiek, Sąd oddał oskarżonego na podstawie art. 73 § 1 kk pod dozór kuratora sądowego.

Tytułem zaś środka karnego orzeczono wobec niego, na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii - przepadek środka odurzającego w postaci haszyszu o wadze netto 96,71 grama oraz amfetaminy o wadze netto 496,14 grama, a także przedmiotów, które służyły do popełnienia przestępstwa w postaci woreczków foliowych, czarnej torby z paskiem oraz bilety (...), opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/783/14 poz. 1-6 k. 44 akt.

Zdaniem Sądu, orzeczone kary – pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i grzywny oraz środek karny w postaci przepadku oraz probacyjny w postaci dozoru kuratora, są współmierne do stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonego, stopnia jego winy, i jako takie winny osiągnąć wobec niego cele wychowawczo-represyjne, wdrażając go do przestrzegania w przyszłości zasad porządku prawnego, jak też cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Natomiast z mocy art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 626 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, mając na uwadze jego obecną sytuację życiową i majątkową.